

Den gode herden Ord på vägen av Arne Wikström april 2021

Herdetemat är kanske inte så enkelt i vår tid. Det är inte så många av oss som har sysslat med fåravel eller som har varit fåraherdar. I Palestina är det annorlunda. På Jesu tid förstod man metaforen om får och herdar utan förklaringar.

Och kanske kan också vi förstå, när bibeln talar om oss människor som får och om Gud som den gode herden. Herdepsalmen 23 är kanske det mest lästa och älskade bibelordet över huvud taget! Många av oss kan nog den utantill – åtminstone i den gamla översättningen! 23 psalmen var bland det första jag läste, efter *Far rör och Mor är rar*. Jag lärde mig snabbt psalmen utantill, men jag hade lite problem med käppen och staven, så det hoppade jag helt sonika över. Och vissa saker får vi hoppa över - tills vidare. Som Luther sa: När jag inte förstår ett bibelord så lyfter jag på hatten och går vidare.

Jag hörde om en liten flicka som hade svårt att lära sig psalmen utantill. I stället för att säga Herren är min herde, mig skall intet fattas, så deklamerade hon högtidligt: *Herren är min herde, jag skall inte fattas*. En underbar felsägning eller hur? Kom ihåg detta! *Herren är min herde, jag skall inte fattas!*

Ursäkta, men det blir en till berättelse om en ung grabb. Den här hörde jag i min ungdom, och sen hörde jag biskop Christina Odenberg berätta den. Det handlade om en pojke som hade svårt att över huvud taget lära sig någonting. En man bestämde sig för att lära honom meningen: Herren är min herde. Genom att använda fingrarna och säga ett ord för varje finger, så kunde han också lära sig att säga: Herren är min herde.

Efter ett tag blev pojken sjuk och dog. Mannen kom dit och fick se att pojken hade handen knuten kring sitt tredje finger. Mannen förstod vad det betydde.

När pojken dog var han trygg i fövisningen att *Herren är min herde*. Och det håller att både leva och dö på! Gud är inte främst en intellektuell idé. Kristendom är främst en relation. Gud är min herde som älskar mig och vill dela mitt liv. Och som också är med mig när jag dör! *Om jag ock vandrar i dödsskuggans dal så fruktar jag intet ont, ty du är med mig*.

Jonas Gardell kom år 2003 ut med boken *Om Gud*. Den handlar om våra gudsbilder och Jonas Gardell inbjuder oss att följa med på en resa på spaning efter Gud. Och han säger: *Försök att minnas det: Du är inte glömd! Ditt namn är skrivet i Guds händer*.

Pojken hade "skrivit" orden *Herren är min herde* på sina fingrar. Men pojkens namn var skrivet i Guds händer! *Herren är min herde, jag skall inte fattas*.

I den bibliska omvärlden var herden en högst naturlig företeelse, men herdeyrket var både hårt och krävande. På dagen måste herden se till att hjorden hade bete och tillgång till vatten. På natten fick herden övernatta ute i det fria tillsammans med sin hjord för att skydda dem från vilda djur och tjuvar. Varje herde hade fullt ansvar för sin hjord. Fåren var helt beroende av sin herde. Utan herde så går fåren en säker död till mötes. Det är utifrån denna verklighet som Bibeln framställer herden som ett ideal, en god ledare och förebild. Vi möter herdegestalten i alla texterna denna söndag.

Profeten Hesekiel beskriver den gode herden: Så säger Herren Gud: *Jag skall själv ta hand om mina får och vårda dem*. (34:11) Gud kommer inte bara för att inspektera sin hjord, utan för att bokstavligen ta reda på i vilket tillstånd och skick den befinner sig i. Han har för avsikt att samla den omkring sig och göra den frisk. *Sina får han följer, vårdar, föder med*

osäglig trofasthet, sjunger Rosenius i Ps 251 och vi nynnarna gärna med.

Den gode herden ger sitt liv för fåren. Jesus tvekar inte att lida för sin hjord. Han ger sitt liv för fåren. Han har härdat ut även i oförtjänta lidanden, och det har också vi kallats till. Hur skall vi klara av det? Genom att följa i hans fotspår. Herden anger riktningen. En herde går inte bakom sin hjord och piskar på sina får. Nej, herden går först och leder sin hjord på rätta vägar. Därför har han sin långa herdestav för att fåren lätt ska se var han finns.

Jag kan bara instämma med Joel Halldorf när han säger *att vår kallelse inte främst är att vara Guds advokater eller försäljare – utan att vara efterföljare*. Spana efter herdens stav och gå i den riktningen! Där finns din gode herde Jesus. Vi kan inte forma och bemästra världen, men i det lilla kan vi i trohet följa Jesus – så länge oss dagen förunnas.

Jesus Kristus är den gode herden, som ser varje enskild människa och bryr sig om henne. Han tar hand om de sina under resans gång. Han helar, botar och leder de vilsegångna rätt! Och ibland bär han oss. I söndagsskolan sjöng vi: *Jesu lilla lamm jag är, på sin axel han mig bär. Över berg och djupa dalar, hem till himlens ljusa salar. Jesu lilla lamm jag är, på sin axel han mig bär.*

Vi ber med biskop Caroline Krook:

*Herre är det sant
att Du vill värna och vårda?*

*Du bryr Dig om mig också
och vill försvara mig mot alla angripare,
alla rovdjur, som nafsar mig i hämlarna
och jagar mig tills jag är utmattad.*

*Mitt i rovdjursflocken står Du:
- Stopp! Rör henne inte. Hon är min.*

*Du är mitt skydd, Herre,
min försvarare, min starke, gode herde.*